



KHMER ROUGE VICTIMS IN CAMBODIA

សមាគមជនរងគ្រោះក្នុងរបបខ្មែរក្រហមនៅកម្ពុជា

...នៅពេលខ្ញុំក្លាយជាក្មេងកំព្រា ខ្ញុំតែងតែគិតថា “តើវាសនាបងរបស់ខ្ញុំ ឬនាស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ និង មនុស្សជាទីគោរព ជាទីកក់ក្តៅ និង ជាទីស្រឡាញ់ គឺជាម៉ាករបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេទាំងអស់មានបាបកម្មអ្វី បានជាពួកគាត់ស្លាប់ចោលខ្ញុំ តើការស្លាប់នៃក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំជាទណ្ឌកម្មពិព្រះ ឬ ជាបាបកម្ម នៃក្រុម គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ។ បើខ្ញុំយករឿងចម្លងទាំងនេះមកគិតក្នុងជីវិតកំពុងតែឯកោ ខ្ញុំហាក់បីដូចជាខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្ស? គ្រួសារខ្ញុំ! ជាតិរបស់ខ្ញុំ! សុទ្ធតែជាអ្នកទទួលទណ្ឌកម្មពិព្រះមែនឬ? ការសង្ស័យ! ការរំពឹងទុក ការរង់ចាំ! ដើម្បីឆ្លើយតបទៅលើវិញ្ញាណក្ខន្ធក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ, ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដ៏ស្រាវស្រាញ តើខ្ញុំជាកូន, ជាបង, ជាប្អូនត្រូវធ្វើអ្វី ដើម្បីឆ្លើយតបជាកូនកតញ្ញ? ខ្ញុំមានសង្ឃឹមព្យ និង បានឃើញមានតុលាការយុត្តិធម៌មួយនៅក្នុងប្រទេសខ្មែរ។ ខ្ញុំមានសេចក្តីសប្បាយរីករាយថា ប៉ាម៉ាករបស់ខ្ញុំ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ មានតុលាការមួយមករកយុត្តិធម៌ជូនពួកគាត់ ប៉ុន្តែ រាល់ការសង្ឃឹម ការសប្បាយរីករាយ ពីតុលាការនេះ វាក្លាយជារឿងចំអកឡកឡាយទៅលើវិញ្ញាណក្ខន្ធប៉ាម៉ាករបស់ខ្ញុំ និង បងប្អូនជនរួមជាតិជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំទៅវិញ! ខ្ញុំជាអ្នកទទួលទារុណកម្មក្នុងរបប ៣ឆ្នាំ ៨ខែ នេះ សូមស្នើតុលាការកូនកាត់នេះ កុំឱ្យវិញ្ញាណក្ខន្ធ ប៉ាម៉ាក និង ជនរួមជាតិរបស់ខ្ញុំធ្វើជាល្បែងនយោបាយរបស់អស់លោក។ វិញ្ញាណក្ខន្ធប៉ាម៉ាករបស់ខ្ញុំ និង ជនរួមជាតិរបស់ខ្ញុំ ពួកគាត់ត្រូវការយុត្តិធម៌ពីតុលាការនេះ ឬ មួយពួកលោកគិតថា វិញ្ញាណក្ខន្ធជនរងគ្រោះទាំងនោះ ជាកាដូ ឬ រង្វាន់លើកទឹកចិត្តឱ្យពួកយោធាករបានប្រឡាក់ឈាមទាំងនោះ រស់នៅយ៉ាងសប្បាយ! នៅពេលដំណើរការម្តងៗ នៃតុលាការកូនកាត់នេះ ខ្ញុំមិនដែលមានអារម្មណ៍រំពឹងថា ដំណើរទៅមានភាពយុត្តិធម៌ទេ។ រឿងខ្លះដំណើរទៅគ្រាន់តែជាឆាកលុតដើម្បីចែកផលប្រយោជន៍គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ទាំងមន្ត្រីតុលាការខ្មែរ និង មន្ត្រីអង្គការសហប្រជាជាតិ មកដល់ម៉ោងនេះ។ លោក ធាវី ជាជនរងគ្រោះ មិនសង្ឃឹមលើប្រព័ន្ធតុលាការនេះទេ ខ្ញុំសុំដកខ្លួនចេញពីដើមបណ្តឹងនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចបើកភ្នែកមើលពីមន្ត្រីតុលាការនេះ យកវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ ប៉ាម៉ាក និង ជនរួមជាតិរបស់ខ្ញុំ ជាល្បែងលុតឆាកនយោបាយរបស់អស់លោកទាំងនេះទេ! យើងមិនអាចឈរមើលកំប្លែងតុលាការកូនកាត់នេះបន្តទៀតទេ ហើយបើយើងនៅបន្ត ហាក់បីដូចជាយើងបានរួមដៃសម្លាប់លើវិញ្ញាណក្ខន្ធបងប្អូនជនរួមជាតិយើងម្តងទៀតអញ្ចឹង ។ ហើយខ្ញុំក៏រង់ចាំមើលពីដំណើរយុត្តាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលប្រជាជាតិលើពិភពលោក តែងតែសង្ឃឹមទៅលើ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជាអ្នកប្រកាន់នូវយុត្តិធម៌”។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១



[Signature]
ជ័យ ធាវី

អនុប្រធានសមាគមជនរងគ្រោះក្នុងរបបខ្មែរក្រហមនៅកម្ពុជា